

Sygnatura akt

Postanowienie

Dnia 25 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gorzowie Wielkopolskim IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący: SSR Jacek Przybylski

Po rozpoznaniu w dniu 25 września 2018 r. w Gorzowie Wielkopolskim
na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania E S

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G z dnia . kwietnia 2018 r.
znak:

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G
o zasiłek macierzyński

postanawia: Zwrócić się do Trybunału Konstytucyjnego z pytaniem:

„Czy art. 179¹ w związku z art. 182^{1c} § 1 i 4 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku Kodeks pracy (Dz.U.2018.917 j.t.), interpretowany w ten sposób, iż złożenie przez matkę dziecka wniosku o udzielenie urlopu rodzicielskiego jednorazowo, bezpośrednio po urlopie macierzyńskim, w pełnym wymiarze wynikającym z art. 182^{1a} § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku Kodeks pracy, w przypadku rezygnacji przez matkę z korzystania z udzielonego jej urlopu rodzicielskiego, uniemożliwia udzielenie matce dziecka, niewykorzystanej części urlopu rodzicielskiego w późniejszym okresie, nie później niż do zakończenia roku kalendarzowego, w którym dziecko kończy 6 rok życia, jest niezgodny z art. 2 , 32 ust. 1 Konstytucji RP.”

Za zgodność z oryginałem:
2018-10-03
dnia _____
Starszy Sędzią Sądowy
Dorota Okńczyc

UZASADNIENIE

Edyta S. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. z dnia kwietnia 2018 roku o odmowie prawa do zasiłku macierzyńskiego w wymiarze 16 tygodni, nieprzypadającym bezpośrednio po poprzedniej części tego urlopu.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o oddalenie odwołania, wskazując, iż zgodnie z przepisami Kodeksu pracy, w przypadku rezygnacji z części urlopu rodzicielskiego udzielonego na podstawie art. 179¹ § 1 KP i nieprzejęcie korzystania z tego urlopu przez drugiego z rodziców następuje utrata uprawnień do korzystania z jego dalszej części, albowiem art. 179 § 2 KP nie przewiduje bowiem możliwości dzielenia się urlopem rodzicielskim pomiędzy rodzicami dziecka będącymi pracownikami lub ubezpieczonymi z innego tytułu niż stosunek pracy. Zdaniem organu rentowego, w przypadku, gdy drugi z rodziców nie złoży wniosku o udzielenie pozostałej części urlopu rodzicielskiego lub go złoży, a następnie zrezygnuje z części tego urlopu na podstawie art. 182^{1c} § 3 KP, czyli gdy wystąpi przerwa pomiędzy częściami urlopu rodzicielskiego, niewykorzystana część urlopu rodzicielskiego przepada, ponieważ w trybie wnioskowania o urlop rodzicielski na podstawie art. 182^{1a} § 1 KP, nie ma możliwości występowania o urlop rodzicielski w wymiarze do 16 tygodni nieprzypadającym bezpośrednio po poprzedniej części tego urlopu.

Ubezpieczona E. S. w dniu marca 2016 roku złożyła wniosek o wypłatę zasiłku macierzyńskiego za okres odpowiadający okresowi urlopu rodzicielskiego od sierpnia 2016 roku do marca 2017 roku – w wymiarze 32 tygodni, oświadczając jednocześnie, iż z zasiłku nie będzie korzystał ojciec dziecka oraz, że nie podejmie zatrudnienia w trakcie ich pobierania. Następnie ubezpieczona w dniu września 2016 roku złożyła wniosek, w którym oświadczyła, że rezygnuje z

zasiłku macierzyńskiego za okres odpowiadający okresowi urlopu rodzicielskiego od dnia września 2016 roku.

E S w okresie od września 2016 roku do marca 2017 roku korzystała z zasiłku chorobowego w związku z orzeczoną niezdolnością do pracy. W okresie od marca 2017 roku do marca 2018 roku pobierała zasiłek macierzyński oraz zasiłek macierzyński za okres odpowiadający okresowi urlopu rodzicielskiego, na drugie dziecko urodzone w dniu marca 2017 roku. W dniu marca 2018 roku ubezpieczona złożyła wniosek o wypłatę zasiłku macierzyńskiego za okres odpowiadający okresowi urlopu rodzicielskiego w wymiarze 16 tygodni, nieprzypadającym bezpośrednio po poprzedniej części tego urlopu, to jest od marca 2018 roku z tytułu urodzenia w dniu marca 2016 roku syna .

Zgodnie z art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa zasiłek macierzyński przysługuje ubezpieczonej, która w okresie ubezpieczenia chorobowego albo w okresie urlopu wychowawczego: urodziła dziecko; przyjęła na wychowanie dziecko w wieku do 7 roku życia, a w przypadku dziecka, wobec którego podjęto decyzję o odroczeniu obowiązku szkolnego - do 10 roku życia, i wystąpiła do sądu opiekuńczego w sprawie jego przysposobienia; przyjęła na wychowanie w ramach rodziny zastępczej, z wyjątkiem rodziny zastępczej zawodowej, dziecko w wieku do 7 roku życia, a w przypadku dziecka, wobec którego podjęto decyzję o odroczeniu obowiązku szkolnego - do 10 roku życia.

Z kolei zgodnie z art. 29a ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa zasiłek macierzyński przysługuje przez okres ustalony przepisami Kodeksu pracy jako okres urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu rodzicielskiego oraz urlopu ojcowskiego. Art. 179¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 roku Kodeks pracy (dalej KP) pracownica, nie później niż 21 dni po porodzie, może złożyć pisemny wniosek o udzielenie jej, bezpośrednio po urlopie macierzyńskim, urlopu rodzicielskiego w pełnym wymiarze wynikającym z art. 182^{1a} § 1. W przypadku złożenia wniosku, o którym mowa w § 1, pracownica może dzielić się z pracownikiem - ojcem wychowującym dziecko albo ubezpieczonym -

ojcem dziecka korzystaniem z urlopu rodzicielskiego albo pobieraniem zasiłku macierzyńskiego za okres odpowiadający okresowi tego urlopu, zgodnie z zasadami określonymi w art. 182^{1c} § 2 i 4. Przepis § 2 stosuje się odpowiednio do pracownika - ojca wychowującego dziecko, w przypadku gdy ubezpieczona - matka dziecka złożyła wniosek o wypłacenie jej zasiłku macierzyńskiego za okres odpowiadający okresowi urlopu macierzyńskiego i urlopu rodzicielskiego w pełnym wymiarze, o którym mowa w art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. W przypadkach, o których mowa w § 2 i 3, pisemny wniosek dotyczący: rezygnacji z korzystania z urlopu rodzicielskiego w całości albo w części i powrotu do pracy - składa się pracodawcy w terminie nie krótszym niż 21 dni przed przystąpieniem do pracy; udzielenia urlopu rodzicielskiego w całości albo w części - składa się pracodawcy w terminie nie krótszym niż 21 dni przed rozpoczęciem korzystania z urlopu albo jego części. Pracodawca jest obowiązany uwzględnić wnioski, o których mowa w § 1 i 4. Do wniosków dołącza się dokumenty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 186^{8a}.

Z kolei zgodnie z art. 182^{1c} § 1 i 4 KP urlop rodzicielski jest udzielany jednorazowo albo w częściach nie później niż do zakończenia roku kalendarzowego, w którym dziecko kończy 6 rok życia. Żadna z części urlopu rodzicielskiego nie może być krótsza niż 8 tygodni, z wyjątkiem: pierwszej części urlopu rodzicielskiego, która w przypadku: urodzenia jednego dziecka przy jednym porodzie nie może być krótsza niż 6 tygodni, przyjęcia przez pracownika, o którym mowa w art. 183 § 1, na wychowanie dziecka w wieku do 7 roku życia, a w przypadku dziecka, wobec którego podjęto decyzję o odroczeniu obowiązku szkolnego, do 10 roku życia, nie może być krótsza niż 3 tygodnie; sytuacji, gdy pozostała do wykorzystania część urlopu jest krótsza niż 8 tygodni.

Powszechnie przyjęta jest interpretacja w/w przepisów, wskazująca, iż w przypadku rezygnacji z części urlopu rodzicielskiego udzielonego na podstawie wniosku o przyznanie urlopu rodzicielskiego w pełnym wymiarze i nieprzejęcia korzystania z tego urlopu przez drugiego z rodziców następuje utrata uprawnienia do korzystania z jego dalszej części (tak : Monika Latos-Miłkowska, Komentarz do

art.179(1) Kodeksu pracy wyd. Lex: „Z brzmienia art. 1791 § 1 i 2 k.p. można wyprowadzić wniosek, że pracownice wnioskujące o udzielenie urlopu rodzicielskiego w pełnym wymiarze bezpośrednio po wykorzystaniu urlopu macierzyńskiego w trybie art. 1791 § 1 k.p. nie mogą skorzystać z prawa do rezygnacji z części urlopu macierzyńskiego na podstawie art. 180 § 4 k.p. W art. 1791 § 2 k.p. mowa bowiem o możliwości dzielenia się urlopem rodzicielskim, z jednoczesną sugestią, że urlop macierzyński musi zostać uprzednio wykorzystany przez matkę dziecka.”).

Powyższą interpretację przepisów podziela także Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, które w stanowisku z dnia 24 lutego 2016 roku wskazało, iż: „Zgodnie z art. 179¹ § 4 Kodeksu pracy pisemny wniosek dotyczący:

1) rezygnacji z korzystania z urlopu rodzicielskiego w całości albo w części i powrotu do pracy – składa się pracodawcy w terminie nie krótszym niż 21 dni przed przystąpieniem do pracy;

2) udzielenia urlopu rodzicielskiego w całości albo w części – składa się pracodawcy w terminie nie krótszym niż 21 dni przed rozpoczęciem korzystania z urlopu albo jego części. Pracodawca jest obowiązany uwzględnić takie wnioski.

Oznacza to, że w przypadku złożenia przez pracownicę jednego wniosku o urlop rodzicielski w pełnym wymiarze, może ona zrezygnować z niego w całości lub w części. Pracownik- ojciec wychowujący dziecko może wnioskować o ten urlop w całości lub pozostałej części.

W przypadku, gdy pracownik-ojciec nie złoży takiego wniosku lub złoży go, a następnie zrezygnuje z części takiego urlopu i wcześniej powróci do pracy, niewykorzystany urlop rodzicielski lub jego pozostała część przepada. Wnioski takie pracodawca ma obowiązek uwzględnić. W tym trybie wnioskowania o urlop rodzicielski nie ma więc możliwości wnioskowania o urlop rodzicielski w wymiarze do 16 tygodni nieprzypadający bezpośrednio po poprzedniej części tego urlopu.

Ze względu na brak przepisów przejściowych, a więc bezpośrednio stosowanie nowych przepisów po dniu ich wejścia w życie, w przypadku, gdy przed wejściem w życie zmian Kodeksu pracy został złożony jeden wniosek o dodatkowy urlop macierzyński i urlop rodzicielski, a następnie został złożony wniosek o rezygnację z części urlopu rodzicielskiego - nie ma możliwości wnioskowania o urlop rodzicielski w

wymiarze do 16 tygodni nieprzypadający bezpośrednio po poprzedniej części tego urlopu. (UiPP Nr 6 (408) z 10.03.2016 r.) „,

W ocenie Sądu Rejonowego przedstawiona powyżej interpretacja przepisów art. 179¹ oraz art. 182^{1c} § 1 i 4 KP, jest niezgodna z art. 2 i 32 ust. 1 Konstytucji RP.

Zgodnie z art. 2 Konstytucji Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Z kolei zgodnie z art. 32 ust. 1 Konstytucji RP wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne.

Zgodnie z utrwaloną linią orzeczniczą Trybunału (zob. m.in. wyroki TK z: 21 czerwca 2001 r., sygn. SK 6/01, OTK ZU nr 5/2001, poz. 121; 24 października 2005 r., sygn. P 13/04, OTK ZU nr 9/A/2005, poz. 102; 23 kwietnia 2009 r., sygn. K 65/07, OTK ZU nr 4/A/2009, poz. 53; 19 kwietnia 2011 r., sygn. P 41/09; 12 lipca 2012 r., sygn. P 24/10; 25 czerwca 2013 r., sygn. P 11/12, OTK ZU nr 5/A/2013, poz. 62; 21 października 2014 r., sygn. K 38/13) konstytucyjna zasada równości wobec prawa - wyrażona w art. 32 ust. 1 Konstytucji - nakazuje identyczne traktowanie podmiotów znajdujących się w takiej samej lub podobnej sytuacji prawnie relewantnej. Równe traktowanie oznacza przy tym traktowanie według jednakowej miary, bez różnicowań dyskryminujących i faworyzujących.

Przepisy art. 179¹ , 182^{1c} § 1 i 4 KP swoją dyspozycją obejmują osoby korzystające z urlopu rodzicielskiego. Cecha wspólną jest rodzicielstwo i wynikające z tego faktu nabycie prawa do urlopu rodzicielskiego.

W tym miejscu zauważyć należy, iż przepisy art. 179¹ , 182^{1c} § 1 i 4 zostały wprowadzone przez ustawę z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie w dniu 02 stycznia 2016 roku. W uzasadnieniu projektu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw, wskazano, iż: „Zmiany dotychczasowego systemu urlopów związanych z rodzicielstwem odpowiadają na zróżnicowane potrzeby rodziców w zakresie organizacji opieki nad dzieckiem, w zależności od ich sytuacji zawodowej, możliwości korzystania z opieki rodzinnej czy wieku dziecka (aż do rozpoczęcia nauki

w szkole). Uwzględniają też zachowania matek dotyczące rezygnacji z długich przerw w pracy i potrzeby utrzymywania kontaktu ze środowiskiem zawodowym, zaś propozycje zawarte w projekcie ustawy stwarzają dodatkowe możliwości wspólnego korzystania z urlopów przez oboje rodziców, co pozytywnie wpływa na jakość ich życia i samopoczucie, zwiększa partnerstwo i współpracę w związku oraz buduje silną więź emocjonalną dziecka zarówno z matką, jak i z ojcem.

Dlatego też, mając jednocześnie na względzie cel nowelizacji, tj. niwelowanie barier utrudniających rodzicom realizację aspiracji rodzicielskich, zaproponowane w tym obszarze zmiany obejmują cztery grupy rozwiązań:

1) uproszczenie, ujednoczenie i uporządkowanie systemu urlopów związanych z rodzicielstwem;

2) zwiększenie elastyczności tych urlopów, w sposób pozwalający rodzicom na lepsze dostosowanie formuły wykorzystania urlopów do ich indywidualnych wyborów i potrzeb;

3) zwiększenie uprawnień rodzicielskich przysługujących ojcom;

4) wprowadzenie regulacji pozwalających pracodawcom na właściwe planowanie organizacji pracy w związku z nieobecnościami pracowników spowodowanymi korzystaniem przez nich z uprawnień związanych z rodzicielstwem.

Wśród drugiej z grup rozwiązań, których celem jest zwiększenie elastyczności urlopu rodzicielskiego, na szczególną uwagę zasługują dwie regulacje, mianowicie:

a) stworzenie alternatywnej – do obecnie obowiązującej – ścieżki pozwalającej na wykorzystanie części urlopu rodzicielskiego nie w ciągu pierwszego roku życia dziecka, ale w okresie późniejszym (maksymalnie do zakończenia roku kalendarzowego, w którym dziecko kończy szósty rok życia),

b) proporcjonalne wydłużenie wymiaru urlopu rodzicielskiego, w przypadku łączenia urlopu rodzicielskiego z pracą u pracodawcy, który go udzielił.

W obecnym stanie prawnym, urlop rodzicielski może być wykorzystany wyłącznie bezpośrednio po dodatkowym urlopie macierzyńskim, w całości albo w częściach następujących bezpośrednio po sobie. W praktyce oznacza to, że całość płatnych urlopów związanych z rodzicielstwem kumuluje się w pierwszym roku życia

dziecka (w późniejszym czasie rodzice mogą ewentualnie skorzystać z bezpłatnego urlopu wychowawczego)

Nie ulega wątpliwości, że pierwszy rok życia jest bardzo ważny dla rozwoju dziecka. Kierując się tym przekonaniem, ustawodawca – tworząc instytucję urlopu rodzicielskiego – zdecydował się na ograniczenie jego wykorzystania do tego właśnie okresu. Założenie takie nie uwzględnia jednak potrzeb i sytuacji wszystkich rodzin decydujących się na posiadanie potomstwa. Nie sposób zaprzeczyć, że są rodzice, którzy chcą osobiście zajmować się dzieckiem przez pierwszy rok jego życia, ale są również tacy, którzy mając inne możliwości zapewnienia dziecku opieki (choćby pomoc dziadków czy niani) zamierzają wcześniej wrócić do aktywności zawodowej. Obowiązujące regulacje prawne, co prawda, im to umożliwiają, ale jednocześnie stwarzają poczucie pewnej straty związanej z niewykorzystaniem części urlopu i przysługującego z tego tytułu zasiłku.

Ponadto, konieczność sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem nie ogranicza się do pierwszego roku życia dziecka, ale zdecydowanie wykracza poza ten okres, co jest w szczególności związane z ograniczonym (mimo postępu w tej dziedzinie) dostępem do instytucjonalnej opieki nad dzieckiem.

Odpowiedzią na ww. potrzeby, jest umożliwienie wykorzystania 16 tygodni urlopu rodzicielskiego w dwóch częściach, nie później niż do zakończenia roku kalendarzowego, w którym dziecko kończy 6 rok życia. Zaletą takiego rozwiązania jest możliwość skorzystania z tego uprawnienia w tych okresach, w których – z perspektywy danej rodziny – szczególnie ciężko pogodzić opiekę nad dzieckiem z pracą zawodową. Przedmiotowa zmiana dałaby rodzicom możliwość realnego wyboru takiej formuły urlopu, która najbardziej odpowiada ich potrzebom (nie w każdym przypadku najlepszym rozwiązaniem jest wykorzystanie wszystkich uprawnień rodzicielskich kolejno po sobie w ciągu pierwszego roku życia dziecka). Tym samym pozwoliłaby rodzicom zdecydować, czy chcą osobiście sprawować opiekę nad dzieckiem do ukończenia przez nie pierwszego roku życia, czy też wolą wcześniej wrócić do pracy ze świadomością, że gdy zaistnieje taka potrzeba, będą mogli – w późniejszym okresie – skorzystać z płatnego urlopu rodzicielskiego.

Umożliwienie wykorzystania 16 tygodni urlopu rodzicielskiego do końca roku kalendarzowego, w którym dziecko kończy 6 lat, ma na celu objęcie tym rozwiązaniem wszystkich strategicznych, z perspektywy rodzica, okresów w życiu dziecka, a więc też podjęcia przez dziecko nauki w szkole. Rozpoczęcie tego etapu życia dziecka stanowi dla rodziców duże wyzwanie i nierzadko wymaga reorganizacji dotychczasowego funkcjonowania całej rodziny, w związku z czym skorzystanie w takim momencie z części urlopu rodzicielskiego niewątpliwie ułatwiłoby rodzinie dostosowanie się do tej nowej dla niej sytuacji.

Odnosząc się natomiast do drugiego z istotnych w tym obszarze rozwiązań, mianowicie wydłużenia wymiaru urlopu rodzicielskiego, w przypadku łączenia tego urlopu z pracą u pracodawcy, który go udzielił, podkreślić należy, że obecnie, niezależnie od tego czy pracownik korzysta z urlopu w pełnym wymiarze, czy też łączy go z pracą, długość tego urlopu nie ulega zmianie. Sprawia to, że pracownicy, nie widząc realnej korzyści wynikającej z takiego rozwiązania, rzadko po nie sięgają.” (uzasadnienie projektu ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw str. 10 – 13).

Mając na uwadze powyższe wskazać należy, iż celem art. 179¹, 182^{1c} § 1 i 4 KP jest zwiększenie elastyczności w korzystaniu z urlopu rodzicielskiego i umożliwienie rodzicom decydowania, w którym momencie zdecydują o korzystaniu z urlopu rodzicielskiego.

W ocenie Sądu wyżej wymienione przepisy dokonują rozróżnienia sytuacji prawnej rodziców, w zakresie możliwości korzystania z urlopu rodzicielskiego, w szczególności z wykorzystania urlopu w częściach od treści złożonego wniosku o udzielenie urlopu rodzicielskiego – czy wniosek zostanie złożony o udzielenie urlopu rodzicielskiego w pełnej wysokości, czy też o części urlopu rodzicielskiego. Cechami relewantnymi jest konieczność sprawowania opieki nad dzieckiem. Osoby charakteryzujące się tą cechą zostały zróżnicowane przez ustawodawcę według kryterium – treści złożonego wniosku o udzielenie urlopu rodzicielskiego, a mianowicie, czy wniosek swą treścią obejmuje udzielenie pełnego wymiaru urlopu rodzicielskiego czy też jego części. Zdaniem Sądu Rejonowego nie występuje związek między tym kryterium a celem regulacji ustawowej. Kryterium zróżnicowania sytuacji

osób korzystających z urlopu rodzicielskiego w zależności od treści złożonego wniosku i udzielenia urlopu rodzicielskiego w całości, czy też w części, nie znajduje uzasadnienia w innych normach, zasadach lub wartościach konstytucyjnych, cechuje się arbitralnością oraz brakiem relewantności i proporcjonalności. Przyjęcie - jako cechy wyłączającej prawo do urlopu rodzicielskiego – treści złożonego wniosku w zakresie o jaki wymiar urlopu ubezpieczony się ubiega, nosi cechy nieuzasadnionej dyskryminacji. To zaś prowadzi do jednoczesnego naruszenia art. 2 Konstytucji w zakresie, w jakim wyraża zasadę sprawiedliwości społecznej (por. wyrok TK z 14 czerwca 2004 r., sygn. P 17/03, OTK ZU nr 6/A/2004, poz. 57). Zasada równości i zasada sprawiedliwości społecznej w analizowanym kontekście normatywnym ma zbliżony zakres treściowy, nakazuje bowiem równo traktować podmioty wykazujące takie same cechy istotne w przypadku przyznawania określonego dobra (zob. wyrok TK z 15 listopada 2005 r., sygn. P 3/05, OTK ZU nr 10/A/2005, poz. 115).

Wprowadzone kryterium nie pozostaje w racjonalnym związku z celem i treścią regulacji zawartej w art. 179¹ oraz art. 182^{1c} § 1 i 4 KP. Celem regulacji zawartej w wyżej wymienionych normach prawnych jest umożliwienie sprawowania opieki nad dzieckiem w wieku Do lat sześciu, w okresie jaki rodzice uznają za najbardziej stosowny z uwagi na wiek dziecka, stopień jego rozwoju oraz potrzeby dziecka. Zdaniem Sądu Rejonowego waga interesów rodziców jakie zostają naruszone (ograniczenie w możliwości sprawowania opieki nad dzieckiem), nie pozostaje w odpowiedniej proporcji z celem jakiego zróżnicowanie ma służyć. Przepisy kodeksu pracy określają wymiar urlopu rodzicielskiego, który dla każdego z uprawnionych do skorzystania z urlopu rodzicielskiego jest taki sam. Przyjęcie, kwestionowanej interpretacji art. 179¹ w związku z art. 182^{1c} § 1 i 4 KP za zgodne z Konstytucją, pozbawi uprawnionych możliwości skorzystania z urlopu rodzicielskiego w pełnym wymiarze, tylko dlatego, że złożyli wniosek o udzielenie całego urlopu, który musieli przerwać, często w skutek okoliczności od nich niezależnych.

Udzielenie odpowiedzi na wskazane w postanowieniu pytanie ma istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia, zawisłej przed Sądem Rejonowym w Gorzowie Wielkopolskim sprawy o sygnaturze . Uznanie wskazanych w pytaniu przepisów Kodeksu pracy, za niezgodne z Konstytucją RP, oznaczać będzie, iż

ubezpieczona E S , mogła, składając w dniu marca 2018 roku wniosek, nabyć prawo do urlopu rodzicielskiego, a w konsekwencji być uprawniona do otrzymania zasiłku macierzyńskiego, którego wypłaty odmówił Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G w decyzji z dnia kwietnia 2018 roku.

Za zgodność z oryginałem:
Ina 2018 031
Starszy Sędzią Sądowy

Dorota Ojnczyc